

der for en Del Aar tilbage 2—3 Plejersker for hver 50—70,000 Mennesker, og Tilstanden maa antages siden da væsentlig at være den samme. Befolkningen har imidlertid Krav paa at blive hjulpen, naar Sygdom følger sig til Nød. Og end mere maa Kravet melde sig til en formaalstjenlig Ordning af Bysygeplejen nu, da man hele Europa over har givet sig i direkte Kamp mod Befolkningens farligste Fjende: Tuberkulosen. Her ville fagdannede Plejersker kunne tjene som de bedste Pionerer, idet de vilde kunne opdage Sygdommen i dens første Stadier og hjælpe Lægerne til at træffe de rette hygiejniske Forholdsregler. I København og de Provinsbyer, som trænge dertil, bør der indrettes Sygeplejedistrikter med saa mange Plejersker bosatte i hvert Distrikt, som af den dertil udpegede Læge anses for nødvendigt. Distrikterne bør kunne udveksle Plejersker efter den vekslende Trang. I de Distrikter, hvor der findes offentlige Klinikker eller Lægevagstationer, bør Plejerskernes Boliger være forenede med disse, og Stationerne kunne da hver Dag tilbageholde saa mange Sygeplejersker, som de maatte have Brug for. Hvor Plejerskerne bo uden for disse Institutioner, bør der til deres Bolig være knyttet Lokaler til gratis Undersøgelse af Tuberkulose. Betalingen for Pleje beregnes efter Skatteansættelsen saaledes, at den Del af Befolkningen, der ikke betaler direkte Skat, faar fri Pleje, og den skatteydende Del betaler efter Skatten i stigende Maal, indtil fuld Betaling er naaet paa et vist Skattetrin. Sygekasser yde Bidrag i Henhold til Lægeerklæringer i hvert enkelt Tilfælde. Kommunen betaler for de Patienter, som ere under Fatigvæsenet og hensigtsmæssigt kunne plejes i Hjemmet (1 Kr. for Dagpleje, 2 Kr. for Natpleje).

Ansættelse som Sygeplejerske kan enhver uberygtet Kvinde faa, som bestaar en af et Lægeraad nærmere fastsat Prøve. Ligesom Plejersken er ansat af Staten, lønnes hun af denne, og der fastsættes nærmere Regler for, hvorledes Betalingen for Pleje i de Tilfælde, hvor den ydes, skal opkræves.

Ansøgerinden tilbyder mod en Bevilling at bringe denne længe haardt tiltrængte Ordning i Stand, foreløbig for et Tidsrum af 5 Aar, og henviser som Hjemmel til Overtagelse af denne Gerning til sit mangeaarige Arbejde i Sygeplejesagen.

Fra Justitsministeriet foreligger Afslag paa et dertil indsendt Andragende, hvilket Afslag følger som Bilag.

Udvalget gør ikke Indstilling.

37. *Fra Slagelse Byraad om Anlæg af en Tunnel under Slagelse Jernbanestations Banelegeme og om Overbygning af de forskellige Perroner der. (Indbragt den 11. November 1903 af Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds, Lange).*

Andragendet er saalydende:

Herved tillader man sig at fremsende til den høje Rigsdag nedenstaaende Andragende, som under den 3. ds. er indgivet til Hans Ekscellence Ministeren for offentlige Arbejder:

Fra den herværende Jernbanestation udgaar der Baner i fire forskellige Retninger, og kun Togene til og fra Næstved og Skelskør køre op ved Hovedperronen, medens Togene til København, Korsør og Kalundborg holde ved hver sin Perron, saaledes at, man for at komme til disse Tog maa passere et eller flere Spor.

Det hænder flere Gange daglig, at der samtidig ekspederes Tog i forskellige Retninger, saa at der holder Tog ved 2, 3 eller endog alle 4 Perroner. Navnlig i Sommertiden, paa Markedsdage, eller naar der ellers er mange rejsende, maa Folk passere Skinnerne, som et ankommende Tog er ved at køre ind paa, eller være nødte til at vente, til Toget er kommet ind, for saa at maatte gaa uden om det for at naa det Tog, de skulle med. At en saadan Tilstand er i lige Grad ubekvem og udsætter de rejsendes Liv for Fare, behøver neppe nogen nærmere Paavisning, ligesom den ogsaa medfører forøget Arbejde og Tilsyn for Stationspersonalet.

Men hertil kommer endnu, at ingen af Perronerne, med Undtagelse af den nærmest ved Stationsbygningen, ere overdækkede, og dette gælder saaledes ogsaa